

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. v právní věci žalobce: **Tomáš Pecina**, bytem Slezská 56, Praha 2, zastoupený JUDr. Petrem Kočím, Ph.D., advokátem se sídlem Opletalova 4, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem Karmelitská 7, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 9. 2012, č. j. MSMT-39388/2012-30, vedeném u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 57 A 73/2012, o návrhu žalobce na přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu,

t a k t o :

Návrh **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 27. 9. 2012 napadl žalobce u Krajského soudu v Plzni rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 9. 2012, č. j. MSMT-39388/2012-30. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Západočeské univerzity v Plzni ze dne 2. 4. 2012, č. j. ZCU 007975/2012, jímž byla zčásti odmítnuta žádost žalobce dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, kterou se žalobce domáhal sdělení informací o studiu JUDr. PhDr. Iva Svobody, Ph.D. na Fakultě právnické Západočeské univerzity v Plzni; ve zbytku byl žalobce odkázán na internetové stránky povinného subjektu.

V předmětné žalobě žalobce uvedl, že soudci Krajského soudu v Plzni mají k povinnému subjektu, tedy Západočeské univerzitě v Plzni, velmi blízký vztah. Ten má být založen tím, že někteří soudci na jmenované univerzitě přednášejí, popř. tam mohli absolvovat své studium. Pro takto založený zvláštní poměr k věci mají vznikat důvodné pochybnosti o jejich nepodjatosti. Žalobce uvedl, že tyto pochybnosti by Nejvyšší správní soud měl vyloučit tím, že v souladu s § 9 odst. 1 a 2 s. ř. s. rozhodne o přikázání věci jinému soudu.

Žalovaný se k návrhu na delegaci věci nevyjádřil.

Dle § 9 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud přikáže věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát. Jedná se o případ tzv. delegace nutné.

Z citovaného ustanovení soudního řádu správního je zřejmé, že přikázání věci jinému než místně příslušnému krajskému soudu je pojmově spjato s vyloučením soudců místně příslušného soudu v rozsahu znemožňujícím sestavit k projednání a rozhodnutí věci senát.

Výše uvedené námitky žalobce stran možného zvláštního poměru soudců k věci posoudil Nejvyšší správní soud materiálně jako námitku podjatosti dle § 8 odst. 5 s. ř. s. a rozhodl o ní svým usnesením ze dne 27. 2. 2013, sp. zn. Nao 3/2013. V tomto usnesení přitom dospěl k závěru, že ze soudců správního úseku Krajského soudu v Plzni, kteří dle rozvrhu práce tohoto soudu připadají v úvahu při rozhodování v dané věci sp. zn. 57 A 73/2012, je z projednávání a rozhodnutí této věci vyloučen pouze JUDr. Petr Kuchynka. Ostatní soudci tak z projednávání a rozhodnutí věci vyloučení nejsou.

Z uvedeného vyplývá, že podmínky pro přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu dle § 9 odst. 1 s. ř. s. splněny nejsou; senát lze v daném případě sestavit a vyloučení z řízení se nadto nedotklo žádného ze soudců senátu 57, který má ve věci rozhodovat. Z ostatních soudců, kteří by podle platného rozvrhu práce mohli v případě nepřítomnosti některého ze soudců senátu 57 při rozhodování dané věci nepřítomného soudce zastoupit, tak nemůže učinit právě pouze JUDr. Petr Kuchynka. Návrh žalobce na nutnou delegaci věci tedy Nejvyšší správní soud zamítl.

Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoliv žalobce v žalobě odkázal rovněž na § 9 odst. 2 s. ř. s., jenž upravuje tzv. delegaci vhodnou, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že takový návrh žalobce ve svých podáních neuplatnil. Dle § 9 odst. 2 s. ř. s. může Nejvyšší správní soud věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné. Žádnou ze skutečností odpovídajících smyslu citovaného ustanovení (a tedy i průlomu do ústavního principu zákonného soudce dle čl. 38 odst. 1 Listiny základních práva a svobod) však žalobce ve svých podáních adresovaných krajskému soudu či Nejvyššímu správnímu soudu neuvedl. K tomu lze ještě dodat, že případný návrh podle § 9 odst. 2 s. ř. s. by byl podle položky č. 24 přílohy k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, spojen se soudním poplatkem za úkon ve výši 1000 Kč.

Na základě uvedeného Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. února 2013

JUDr. Ludmila Valentová v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jarmila Kožnarová